

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200361
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8521200361.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore navrhovateľky: I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX S., prechodne bytom Mierova 70, 064 01 Stará Ľubovňa, pr. zastúpená: JUDr. Vladimír Koman, advokát, so sídlom 17. novembra 31, 064 01 Stará Ľubovňa, proti odporcovi: T. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX S., prechodne bytom K. č. XX, XXX XX I. T., pr. zastúpený: JUDr. Maroš Ježík, advokát, so sídlom Okružná 871/65, 064 01 Stará Ľubovňa, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5C/9/2021 -16 zo dňa 23.03.2021, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku II. o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prevyšujúcej časti a výroku IV. o priznaní navrhovateľke voči odporcovi nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vo výroku IV. z r u š u j e uznesenie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol tak, že nariadil neodkladné opatrenie. Výrokom I. uložil odporcovi povinnosť sprístupniť navrhovateľke nehnuteľnosť, a to byt č. 9, nachádzajúci sa na 1. poschodí bytového domu súp. č. XXXX v I. T., na ul. Q. č. XX, ktorý je postavený na parcele č. KNC-XXXX/XX o výmere 416 m², zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. I. T., okres I. T. a umožniť a znášať jeho užívanie navrhovateľkou I. K.. Výrokom II. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v prevyšujúcej časti zamietol. Výrokom III. určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného rozhodnutia vo veci na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5C/7/2021. Výrokom IV. priznal navrhovateľke nárok na náhradu trov konania voči odporcovi v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 prvá veta, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“); čl. 20 ods. 1, 3, 5 zák. č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky; § 123, § 124 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

3. Navrhovateľka podala na súde prvej inštancie dňa 08.03.2021 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, aby odporca nenakladal s nehnuteľnosťou, a to s bytom č. 9, nachádzajúcim sa na 1. poschodí bytového domu súp. č. XXXX v Starej Ľubovni, na ul. Q. č. XX a k nemu prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom a vydal ju do užívania navrhovateľke, a to až do právoplatného skončenia sporu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze manželstva vedeného na prvoinštančnom súde pod sp. zn. 5C/7/2021.

4. V dôvodoch návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka uviedla, že rozsudkom súdu prvej inštancie pod sp. zn. 2P/58/2019 -93 zo dňa 16.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.01.2020, bolo jej manželstvo s odporcom rozvedené. Počas trvania manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov dve nehnuteľnosti a to byt č. X na ulici Q. č. XX v I. T. a rodinný dom súp. č. XXX v S.. Rodinný dom nikto neužíva, pretože po prasknutí vodovodnej rúrky bol vytopený a napriek tomu, že ho navrhovateľka dala vyčistiť, stále je vlhký, ale hlavne odporca zamkol kotolňu a ďalšie priestory, preto je dom neobývateľný pre matku s dvomi mal. deťmi. Byt, ktorý majú v I. T., odporca neustále prenajíma a berie si za to peniaze. Žiadala od nájomníkov vypratanie, títo sa síce vypratali, ale kľúče odovzdali odporcovi, ktorý si do bytu nasťahoval priateľku. Navrhovateľka s dvomi maloletými deťmi býva v dvojizbovom byte svojich rodičov, pričom jej matka je nemocná a otec pracuje v zahraničí. Po jeho návrate na Veľkonočné sviatky už pravdepodobne nebude pracovať v zahraničí a nevie si riadne predstaviť spolunažívanie toľkých ľudí v jednom byte, pričom deti sa musia stále pripravovať do školy a pri dnešnej situácii v zdravotnej oblasti stále byť v tak preplnenej domácnosti. Odporca odmieta s ňou komunikovať o tejto situácii, nechce jej vydať byt do užívania napriek tomu, že deti chodia do školy v I. T., ona má prácu v I. T. a môže sa tak o deti riadne starať. Poukázala na to, že odporca si hľadá a vykonáva prácu ako pracovník s.r.o., predovšetkým v zahraničí. Odporca podal návrh na vyporiadanie BSM, ktorý sa vedie na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5C/7/2021, v ktorom žiada o príkazanie do svojho výlučného vlastníctva obidve nehnuteľnosti.. Navrhovateľka je toho názoru, že je nevyhnutné prednostne riešiť situáciu ubytovania v byte v prospech maloletých detí, a preto sa domáhala nariadenia tohto neodkladného opatrenia.

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že navrhovateľka sa svojim návrhom domáhala ochrany pred zásahmi do jej spoluvlastníckeho práva vo vzťahu k bytu č. 9, nachádzajúcemu sa na ul. Q. XX v I. T., keďže odporca jej (ale taktiež aj ich maloletým deťom) znemožňuje reálne užívať spoločne nadobudnutú nehnuteľnosť, v dôsledku čoho navrhovateľka spolu so svojimi dvomi maloletými deťmi je nútená bývať v dvojizbovom byte svojich rodičov. Navyše z tvrdenia navrhovateľky plynie, že odporca sám byt nevyužíva, pretože pracuje predovšetkým v zahraničí a predmetný byt má prenajímať nájomcom, pričom na potvrdenie tejto skutočnosti navrhovateľka predložila ako dôkaz rukou spísanú listinu, podľa ktorej dňa 06.11.2020 A. H. mala odporcovi odovzdať sumu 1.400,- Eur ako kauciu.

6. Po preskúmaní podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia dospel súd prvej inštancie k záveru, že v danom prípade existovala potreba dočasnej úpravy pomerov medzi navrhovateľkou a odporcom. Súd prvej inštancie pri posudzovaní dôvodnosti vydania neodkladného oparenia vychádzal jednak z miery osvedčenia existencie práva, ktoré má byť ohrozené, a jednak z naliehavosti potreby úpravy pomerov strán sporu.

7. Z predložených dôkazov mal za osvedčené, že navrhovateľka je spoluvlastníčkou bytu č. 9. na ul. Q. XX v I. T., avšak konaním odporcu dochádza k zásahu do jej vlastníckych práv a práva na nerušené užívanie nehnuteľnosti, keďže odporca bráni navrhovateľke v riadnom užívaní (zatiaľ) spoločného bytu. Pri posudzovaní otázky splnenia podmienky bezodkladnosti, teda naliehavosti a nevyhnutnosti vydania tohto neodkladného opatrenia, vychádzal súd prvej inštancie zo skutočnosti, že navrhovateľka je nútená bývať u svojich rodičov, aj so svojimi dvomi maloletými deťmi, v dvojizbovom byte jej rodičov, spolu s rodičmi, napriek tomu, že má rovnaké právo na bývanie v byte na ul. Q. XX, ako odporca. Prvoinštančný súd vzal na zreteľ, že navrhovateľke boli po rozvedení manželstva s odporcom zverené do starostlivosti dve maloleté deti, o ktoré sa riadne stará, a vzhľadom na uvedené mal za to, že naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia je daná aj v záujme zdravého sociálneho vývoja týchto maloletých detí.

8. Na základe uvedeného súd prvej inštancie odporcovi uložil povinnosť sprístupniť navrhovateľke nehnuteľnosť, a to byt č. 9, nachádzajúci sa na ul. Q. XX v I. T., ako aj povinnosť umožniť a znášať jeho užívanie navrhovateľkou.

9. V prevyšujúcej časti, teda pokiaľ sa navrhovateľka podaným návrhom domáhala, aby prvoinštančný súd určil, aby odporca nenakladal s bytom č. 9, na ul. Q. v I. T., v tejto časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Mal za to, že odporcovi svedčí rovnaké spoluvlastnícke právo k predmetnému bytu ako navrhovateľke a preto nemožno jeho spoluvlastnícke právo k tomuto bytu obmedziť v celom rozsahu. Inými slovami povedané, do doby, kým bude s konečnou platnosťou rozhodnuté o „osude“ tohto bytu v rámci konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, musia obidve sporové strany navzájom rešpektovať ich spoluvlastnícke práva k tomuto bytu

tak, ako to stanovuje Občiansky zákonník v ust. § 123 OZ, podľa ktorého vlastník je v medziach zákona oprávnený predmete svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, ako aj v ust. § 124 OZ, v zmysle ktorého všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

10. Zároveň určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej prvoinštančným súdom pod sp. zn. 5C/7/2021. Mal za to, že nariadenie neodkladného opatrenia po dobu prebiehajúceho súdneho konania vo veci sp. zn. 5C/7/2021 o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je potrebné v prejednávanej veci považovať za primerané, pretože v uvedenom konaní sa s konečnou platnosťou rozhodne, ktorému z bývalých manželov bude predmetný byt príkazaný do výlučného vlastníctva.

11. Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov konania, pretože bola v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia úspešná v takmer celom rozsahu.

12. Proti tomuto uzneseniu, výrokom I., III., IV., podal v zákonom stanovenej lehote odporca odvolanie. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f), h). Uviedol, že prvoinštančný súd v súvislosti s rozvodom manželstva a úpravou rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas po rozvode rozhodol tak, že maloleté deti zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch účastníkov konania v týždňových intervaloch. Táto úprava platí od 22.01.2020 až doposiaľ, kde odporca striedavú starostlivosť zabezpečoval do 01.03.2021 v byte svojich rodičov v I.B. a navrhovateľka v byte svojich rodičov, resp. v spoločnom rodinnom dome v S., kde bývala do júna 2019, kedy došlo k vytopeniu rodinného domu. Celé poisťné plnenie za túto poisťnú udalosť inkasovala navrhovateľka bez toho, aby zo zinkasovaných prostriedkov vykonala nevyhnutnú opravu rodinného domu a zabezpečila tak jeho užívania schopnosť, kde odporca sa z daného rodinného domu odsťahoval vo februári 2019, teda ešte pred rozvodom manželstva. Pri odchode zo spoločnej domácnosti, ktorú odporca viedol s navrhovateľkou v rodinnom dome v S., bolo medzi nimi vzájomne dohodnuté, že navrhovateľka ostane bývať sama v rodinnom dome v S. a odporca bude užívať byt v I. T., avšak to až po skončení nájomného vzťahu, ktorý už v tom čase k tomuto bytu bol založený. Predmetný byt od 02.01.2019 užíval nájomca p. Z. až do 30.10.2020, kde z plateného nájomného sa uhrádzali výdavky spojené s vlastníctvom tohto bytu (náklady na elektrinu, plyn, internet, SIPO pre správcu a úver). Po skončení nájmu zo strany tohto nájomcu sa mal do bytu nasťahovať odporca, ktorý však na žiadosť jeho kolegu umožnil krátkodobé bývanie kolegovi p. P., od ktorého prijal aj kauciu vo výške 1.400,- Eur, ktorá bola vrátená v celom rozsahu dňa 02.03.2021. Odporca sa do bytu nasťahoval 01.03.2021, kde od tohto dátumu v čase, keď sú mu mal. deti zverené do starostlivosti, reálne v tejto nehnuteľnosti im ako otec poskytuje osobnú starostlivosť. Navrhovateľka v návrhu uviedla, že byt odporca neustále prenajímal a bral si za to peniaze, čo však nebolo pravdou, pretože p. P. neplatil ako nájomné žiadnu odplatu a platil výlučne len poplatky spojené s vlastníctvom a užívaním bytu a p. Z. platil nájomné, ktoré bolo používané ako je vyššie uvedené aj na úhradu spoločných záväzkov ako aj úverov za byt. Užívanie spoločného bytu navrhovateľke a mal. deťom odporca nebráni, avšak má za to, že spoločné užívanie nie je možné práve pre nezhody medzi nimi ako bývalými manželmi. Odporca má za to, že navrhovateľka neosvedčila v tomto konaní potrebu nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia a zároveň rozporuje to, že súd prvej inštancie určil trvanie neodkladného opatrenia na čas do skončenia konania o vyporiadaní BSM, ktoré podľa názoru odporcu nemá žiaden súvis s prejednanou vecou. Odporca má za to, že vydané neodkladné opatrenie ide nad rámec návrhu navrhovateľky a je vydané ako rozhodnutie (ultra petit), čo samo o sebe je dôvodom pre to, aby nariadené neodkladné opatrenie bolo súdom v rámci podaného odvolania zrušené. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a návrh zamietnuť.

13. K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka. Uviedla, že odporca sa bez akejkoľvek dohody odsťahoval z rodinného domu a odišiel bývať k rodičom, pretože byt, ktorý nadobudli v I. T. sa začal prenajímať z dôvodu úhrad na pôžičky a úvery, ktoré získali na kúpu bytu a na výstavbu rodinného domu. V súvislosti s poisťnou udalosťou uviedla, že odporca pri odchode zo spoločnej domácnosti teda z rodinného domu vypovedal všetky poisťky a tak dala poistiť rodinný dom v S.. Bola nútená zavolať odborníkov, ktorí zistili, že celý kotol je nesprávne inštalovaný boli tam vážne vady. Z dôvodu strachu odišla z rodinného domu k rodičom, nakoľko predmetný dom nie je možné užívať nie len z dôvodu strachu z kotolne ale aj z dôvodu, že pri zatopení navlhli podlahy a múry a takéto bývanie bolo pre deti

škodlivé. Nájomné z prenájmu bytu preberal výlučne odporca. Byt prenajímal známym, nakoniec tam prešahoval svoju priateľku. Navrhla neodkladné opatrenie potvrdiť a priznať trovy odvolacieho konania.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné vo výroku I. a III. Vo výroku IV dôvodné je.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Keďže odvolanie nebolo podané proti výroku II., uznesenie v uvedenej časti nadobudlo podľa ust. § 367 ods. 2 CSP právoplatnosť.

16. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd vo výroku I. a III. správne zistil skutkový stav v prejednávanej veci a zo zistených skutočností vyvodil aj správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania nedošlo k zmene v týchto skutkových zisteniach. Odvolací súd preto v celom rozsahu poukazuje na zdôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom a len na doplnenie konštatuje:

17. Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (§ 324 ods. 1 CSP.)

18. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP).

19. Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala (§ 325 ods. 2 písm. d) CSP).

20. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (§ 326 ods. 1, 2 CSP).

21. Ak súd nepostupoval podľa § 327 CSP, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne (§ 328 ods. 1 CSP).

22. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu (§ 328 ods. 2 CSP).

23. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 329 ods. 1 CSP).

24. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, zdržanie sa niečoho predstavuje omisívne správanie. Z hľadiska ústavného princípu slobody konania (čl. 2 ods. 3 Ústavy SR) je nevyhnutné spresniť, že žalovaný sa pri plnení formou omittere zdrží toho, čo mu zakazuje konkrétny záväzok, pričom inak mu zákaz konať nevyplýva zo žiadneho iného právneho titulu a konať by mohol. Nemožno však vylúčiť ani zdržanie sa ako hlavný predmet záväzku.

25. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov. Regulácia faktických pomerov je z povahy veci vylúčená. Súčasne je nevyhnutné zohľadniť, že neodkladným opatrením nemožno upraviť pomery spätne. Právne účinky uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia smerujú vždy do budúcnosti. To platí aj v prípade, ak z hmotného práva vyplýva možnosť priznania určitého nároku alebo uloženia povinnosti za predchádzajúce obdobie.

26. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia. (§ 329 ods. 2 CSP). Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Rozhodujúce je výlučne kritérium splnenia uvedených podmienok v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

27. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že nie je možné čakať až na konečnú súdnu ochranu vo veci samej.

28. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že navrhovateľka osvedčila dôvodnosť nároku a skutočnosť, že je potrebné dočasne upraviť pomery strán. Aj keď z návrhu navrhovateľky vyplýva, že deti boli zverené do jej výchovy, odporca uvádza, že boli zverené do striedavej starostlivosti od 22.01.2020. Odporca nerozporuje, že striedavú starostlivosť zabezpečoval od 01.03.2001 v byte svojich rodičov v I. T. a navrhovateľka tiež v byte svojich rodičov, respektíve v spoločnom rodinnom dome v S., kde bývala do júna 2019, kedy došlo k vytopeniu rodinného domu. Teda otázka, že rodinný bol skutočne vytopený nie je sporná. Vo vzťahu k uvedenému je právne irelevantná námietka odporcu, že poisťné plnenie za poisťnú udalosť inkasovala navrhovateľka bez toho, aby zo zinkasovaných prostriedkov vykonala nevyhnutnú opravu rodinného domu a zabezpečila tak jeho užívateľnosť. Nie je rozhodujúce ani to, kto užíval rodinný dom do rozhodnutia súdu prvej inštancie. Rozhodná je skutočnosť, že odporca sám tvrdí, že sa do bytu nasťahoval dňa 01.03.2021, kde od toho dátumu v čase, keď sú mu deti zverené do starostlivosti reálne v tejto nehnuteľnosti im ako otec poskytuje osobnú starostlivosť. Pre odvolací súd je dôležité aj tvrdenie odporcu, že v užívaní spoločného bytu navrhovateľke a maloletým deťom nebráni, však má za to, že spoločné užívanie nie je možné práve pre nehody medzi nimi ako bývalými manželmi. Podľa názoru odvolacieho súdu je vecou strán sporu, aby si vzťahy medzi sebou upravili tak, aby mohli riadne byť užívať a realizovať striedavú starostlivosť vo vzťahu k maloletým deťom. Uvedené navrhovateľka označila za podstatné vo veci, teda že v byte svojich rodičov nemôže riadne, resp. od apríla 2021 po veľkonočných sviatkoch, po návrate jej otca z cudziny zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti. Podľa názoru odvolacieho súdu je relevantná aj poznámka navrhovateľky vo vzťahu k prebiehajúcej pandémie a počte osôb v byte, teda navrhovateľka osvedčila v konaní potrebu nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia. Odvolacia námietka odporcu v tejto časti nie je dôvodná. Odvolaciemu súdu nie je jasné prečo odporca rozporuje, že súd prvej inštancie určil trvanie neodkladného opatrenia na čas do skončenia konania o vyporiadanie BSM. Na rozdiel od odporcu, odvolací súd má za to, že otázka vyporiadania BSM a určenie kto sa stane vlastníkom bytu, do ktorého sa má navrhovateľka nasťahovať má priamo súvis s vydaným neodkladným opatrením. K odvolacej námietke odporcu, že vydané neodkladné opatrenie ide nad rámec návrhu navrhovateľky, teda malo by byť zrušené, odvolací súd uvádza, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie riadne rozhodol o celom návrhu navrhovateľky na vydanie neodkladného opatrenia. Navrhovateľka označila v návrhu presne, určito a zrozumiteľne povinnosť, ktorá má byť odporcovi uložená, pričom išlo o širšiu povinnosť. Žiadala, aby súd prvej inštancie určil, aby odporca nenakladal s nehnuteľnosťou a to bytom č. 9, nachádzajúcim sa na prvom poschodí bytového domu súpisné č. XXXX v I. T. na ul. Q. č. 56 a k nemu prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom a vydal ju do užívania navrhovateľke až do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie BSM. Takto formulovaný petít v sebe zahŕňa i povinnosť sprístupniť navrhovateľke nehnuteľnosť, umožniť a znášať jeho užívanie navrhovateľkou I. K., tak ako to formuloval súd prvej inštancie v petite uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Teda súd prvej inštancie nepostupoval ultra petitem, ak vyjadril vo výroku povinnosť odporcu v užšom rozsahu a inými slovami ako žiadala navrhovateľka. Odporcovi presne uložil povinnosti, teda sprístupniť navrhovateľke nehnuteľnosť a to byt č. 9, umožniť a znášať jeho užívanie a vo zvyšku, teda aby odporca nenakladal s nehnuteľnosťou a vydal ju do užívania navrhovateľke návrh zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu

doslovným znením petitu, tak ako to uviedla navrhovateľka, súd prvej inštancie nebol viazaný. Jedná sa hlavne o to, či formulácia výroku neodkladného opatrenia z obsahového hľadiska predstavuje to, čo navrhovateľka skutočne žiadala. Keďže sama odvolanie nepodala, odvolací súd predpokladá, že tomu tak je.

29. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení nie je z dôvodu krátkosti času priestor pre vykonanie dokazovania v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, pričom zároveň nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o potrebe tejto úpravy, a preto rozsah dokazovania je zúžený vzhľadom na účel a podstatu neodkladného opatrenia a nevykonáva sa dokazovanie v rozsahu ako v základnom konaní. (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. júna, sp. zn. 5 Cdo 25/2019).

30. V odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť výroku I. a III. napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie teda rozhodol správne, pokiaľ rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia, nakoľko v konaní boli osvedčené zo strany navrhovateľky základné predpoklady pre jeho nariadenie, ako aj dôvodnosť potreby dočasnej úpravy pomerov.

31. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku II. o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prevyšujúcej časti a vo výroku IV.

32. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že vo veci prebieha konanie o vyporiadanie BSM pod sp.zn. 5C/7/2021 na Okresnom súde I. T.. Aj napriek tomu rozhodol o priznaní nároku navrhovateľke na náhradu trov konania voči odporcovi v rozsahu 100 %. Vzhľadom na to, že prebieha konanie vo veci, tento výrok je nadbytočný. O všetkých trovách konania, vrátane trov týkajúcich sa rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, teda v rozhodnutí o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (§ 262 ods.1,2 CSP). Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 389 ods.1 písm.d/ CSP uznesenie vo výroku IV. zrušil.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).